

● לראש הדסק הכלכלי של מערכת החדשות, ארישע שפירמן, המתקנא כנראה בעיתונאי לשעבר יאיר קופלר ממעריב, הרוצה אף הוא במינוי כלכלי בחו"ל. אחרת אי אפשר להבין את כתבתו על השפעת מחירי הדלק על התעשייה, שודרה בהשבעה — יומן אירועים האחרון. מילברד דלילותה של הכתבה הכלכלית המרכזית של השבוע שעבר, שהיה שבוע

ראש-דסק שפירמן כמו קופלר?

כלכלי סוער, קשה להבין מדוע בחר שפיר גלמן דווקא בשרה-תעשייה, גידעון פת, שלו אין קשר רב לנושא העלאת מחירי הדלק, ולא פנה אל השר האחראי להעלאה, שרה-אנרגיה יצחק מודעי. שפירגלמן גם לא נהג כעיתונאי, ולא איפשר למדועי להתגונן מפני השמצותיו של פת, אף כי הרקע הפוליטי לסיכסוך ביניהם ידוע לכל מי שקורא עיתונים.

הטרגדיה של אמיר

הכתב משה אמיר, שעשה עבודה מצויינת בעת המשבר באיראן, לא הצליח לחלץ את הוריו ואחיו הבכור מטהרן. אמיר, ששוחח עם בני-משפחתו בטל-פון פעמים רבות במשך ימי המשבר, סייר למושפתחו כרטיסיסיה במטוס האחד רון של אל-על שעזב את טהרן, והורה להוריו ולאחיו לעלות על מטוס זה. אולם השלושה לא הצליחו להגיע אליו. עתה מסתתרים בני המשפחה בטהרן, וממתנים להזדמנות נוספת כדי לעזוב את איראן ולהגיע לישראל.

2 במקום 1

מנהל הרדיו הגי פינסקר כבר כימעט ולא בא למשרדו, ואת הרדיו מנהלת עתה מיכל זמורה, אשת השופט העליון חיים כהן, עובדת ותיקה של הרדיו, ומי שמשה הוכר בכמה הזדמנויות כמועמדת לתפקיד מנהלת הרדיו.

אולם נראה כי מובטח מקומו של חבר הוועדה-מנהל של רשות-השידור, יצחק מאיר, כמנהל הבא.

יש להניח כי עם התפטרותו של מאיר מהנהלת הוועדה-מנהל, כדי לקבל את תפקיד מנהל-הרדיו, ינצל שרה-חינוך-התרבות זכרון המר את ההזדמנות ויכניס שני אישים מהמפד"ל לוועדה-מנהל, במי מקומו של מאיר.

את מקומו של מאיר בוועדה-מנהל יתפוס, כפי הנראה, עורך-הדיון מיכה ינין. אולם המר יכניס עוד איש מפד"ל לוועדה-המנהל. על פי החוק, רשאי שרה-חינוך לצרף לוועד עוד חבר, שישימש משקיף מטעמו. בוועדה-מנהל הקודם היה זה איש הל"ע, אריה בן-טוב, שהירבה בהתבטאויות בוועדה-מנהל, למרות שהיה רק בחזקת משקיף. עתה מתכוון המר להכניס כמשקיף את איש-אמונו, מוזל המפד"ל דני זרמובס.

חנאים טובים לליבני

ועדת-השרים לענייני שכר החליטה להרעניק למנכ"ל הפורש של רשות-השידור יצחק לבני זכויות פרישה ופנסיה כמו לסגני-שרים.

משכורתו של ליבני היתה גבוהה יותר מאשר המשכורת של סגני-שרים, אולם

לפיד הציונות בידי

חיים יבין

מחלקת-החדשות נסערת. עוד הרבה לפי גי שנכנס לתפקידו המנכ"ל הבא של רשות-השידור, יוסף (טומי) לפיד, כבר משפיעה רוחו ומשפיעות דעותיו על עובדי דת מחלקת-החדשות, מה שגורם למתחים שכדוגמתם לא ידעה מחלקה מסוכסכת זו מעודה.

הפיצוץ הראשון, כמעט והיה ביגלל הר כינוס העולמי של הסטודנטים היהודיים, שנערך בשבוע שעבר בירושלים. מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, הורה למערכת השבוע — יומן אירועים להכין כתבה על הסטודנטים היהודיים, איש לא רצה להכין כתבה זו, שלדעת רבים היא משעממת מבחינה עיתונאית. לבסוף הוטלה הר משימה על מנשה רז.

מסיבות השמורות עימו לא הכין רז את הכתבה, ואז הוטלה המשימה על יורם ריין, אולם גם ריין לא הכין אותה. יבין קרא לעורכת השבוע, יעל חן, למישרדו ובין השניים התפתחו חילופי-דברים חריפים במיוחד.

יבין טען באוזני חן כי היא לא לחצה די הצורך על הכתבים להכין את הכתבה.

עורכת חן מיהו ציוני

„היומן שלך הוא פחות מדי ציוני, אם זה היה נושא אחר, היית כבר נלחמת עם הכתבים שיעשו את הכתבה, אבל כיוון שזה סטודנטים יהודיים, זה לא מעניין אותך.“

חן השיבה ליבין כי השיקולים שלה אינם יהודיים או ציוניים, אלא עיתונאיים. „אם מערכת השיקולים שלי אינה מוצאת חן בעיניך, אני מתפטרת“, הודיעה חן.

אולם בכך לא הסתיימה הפרשה הציונית. במשך השבוע דרש יבין ממערכת החדשות להכין כתבות על נושאים, שלי דעת מרבית חברי-המערכת לא היו נושאים מעניינים מבחינה עיתונאית, והועלו רק ביגלל מינויו של לפיד.

בין הנושאים שאותם דרש יבין לצלם היו: ראיון עם יושב-ראש הנהלת הסוכי

מנחה יבין צנורה עצמית

ויקטור נחמיאס טען לעומתו כי אחת השכונות בביתו אמרה לו: „סוף-סוף יתפוס אתכם מישור“, נחמיאס טען כי יש לעשות בירור פנימי מדוע שונאים אזרחים את מחלקת-החדשות, ולא להתעסק בנושא לפיד.

את הדיון סיכם מנהל מחלקת-החדשות, חיים יבין, שאמר: „המראיין היה מצוייך, וגם המראיין עבר את זה טוב.“

מישרד הביטחון נגד

תוכנית מעניינת במיוחד תשודר ברדיו

הפנסיה של סגני-שרים גבוהה מזו של מנכ"לים של מישרד-המשלה.

השכונה של נחמיאס

בריון שנערך במחלקת-החדשות על הר ראיון שערך עורך חבס יעקב אחימאיר עם המנכ"ל המיועד של רשות-השידור, יוסף (טומי) לפיד, סיפר אחימאיר כי קיבל עשרות טלפונים מאזרחים, שהביעו את תמיכתם בו וביקשו ממנו שלא להיכנע לסיגנון החדש, שעומד להכניס לפיד לטלוויזיה.

מנכ"ל מיועד לפיד צנורה חיצונית

נות היהודית, אריה דולצ'ין, אחרי שר בו מסיור שיגרתי במכסיקו, סיקור ביקור רן של שרה-תחבורה חיים לנדאו בנמל-התעופה בן-גוריון, סיקור הפגנת נשים דתיות בעד חוק ההפללות וראיון עם הרב הראשי, עובדיה יוסף. דרישה נוספת של יבין, שהתמלאה, היתה כתבת ההלל של יגאל גורן לשר אריק שרון, בהסיון וואה של תיאור ההתחללות אריאל, היא חרס, ליד שכס.

יבין הרגיש, כפי הנראה, כי עבר את הגבול, והחל זומין כתבים ועורכים לשיר חות-הבהרה, שבהן הבטיח לעמוד איתן נוכח הצנורה האפשרית של לפיד, וזאת תחת הסיסמה המנוגדת לדברי לפיד: „אנחנו נהיה גם אובייקטיביים וגם ניטרליים.“

אולם האווירה במחלקת-החדשות הפכה עכורה, אורי גולדשטיין התבטא באחת משיבות המערכת: „אנחנו עובדים במישר טר של פחד, כמו ברוסיה, אנחנו אפילו לא מחכים לצנורה, אלא כבר מצנורים את עצמנו.“ אהוד יערי, הכתב לענייני נים ערביים, מסתובב בבניין מדוכא, ואור מר לכל: „במצב החדש נמאס לי לעבוד.“ ישראל סגל, אחד מעורכי-החדשות, ביר קש לשחרר אותו מעבודת עריכה, כדי שיוכל לחזור לעשות כתבות.

מנכ"ל ליבני כמו סגני-שר

בשבת הקרובה (רשת ב' שעה 2.10), בי מלאת שנה לאירוע אוטובוס-הדמים בקאונטר-ריקלוב.

גיבור התוכנית יהיה יוסי הוכמן, חבר קיבוץ נווה-הירם, ששיכל את אשתו ושני בניו, ושאיבד את שתי רגליו בפגיעה. דני נישלם, עורך התוכנית, מביא בי מהלכה כמה סקופים קטנים. העובדה שי הוכמן חי ומהלך היא פלא רפואי, הנלמד באוניברסיטאות רבות. הוכמן סיפר לי נישלם על טיול שערך לעובדי השיקום בבית-החולים שבו שכב. הוכמן עצמו נהג את האוטובוס של המטיילים, והיה המדריך שלהם.

מנהל-מיועד מאיר

מנהלת-בפועל זמורה

כמה יכנסו במקום אחד?